

петъ столетия подобно на това, както добра-та и силна краска (боа) навсѣде обагря ниш-ки-те. Сжвѣршено наопаки, съ смѣртъ-та на Наума изгубили са и плодове-те на правле-ние-то му, изгубили са миръ-тъ и сжгласие-то, които били въ време на царуване-то му въ Римъ. Едвамъ той умрелъ, ето че и две-те врата на знаменития храмъ, които въ не-гово-то време били всякога затворяни, и задъ които той, така да се каже, джржалъ въ за-творъ злийтъ Демонъ на война-та, извед-нжждъ са отворили и на две-те страни; всич-ка Италия са подложила на страшно кржво-пролитие и грабежъ. И така, това прекрасно и справедливо правителство немогло да сж-ществува за много, за това че са не основа-вало на вжспитание-то на млади-те.»

Явно е, че основание-то на всяко истин-но напреднуване, както на отделенъ чело-векъ, тжй сжщо на фамилия и цела джржава, служи вжспитание-то: «не е ли истинно, дума единъ человекъ, който е изучилъ всичко при-лежно щото са относя до вжспитание-то, че деца-та сж подобни като джрвесни младоци, на царство-то, които служатъ за негово-то вжзобновление и продължение; не излазятъ ли отъ него всички-те бащи на фамилии-те, всички-те чиновници, всички-те министри, съ една дума, всички-те лица, които са ползу-ватъ съ почитание и властъ въ царството? Нима не е верно, че добро-то или лоше-то вжспитание на тия лица, има влияние въ всичкий-тъ сжставъ на царство-то, и удря нечатъ на духъ-тъ и характеръ-тъ на целий-